

Posudek vedoucího diplomové práce

Mgr. Denisa Horáková

Spolupracovnice výsadků Anthropoid a Silver A s důrazem na okresy Pardubice a Chrudim

Práce Mgr. Denisy Horákové je věnována osudům téměř dvou desítek žen, které v letech 2. světové války byly příslušnicemi odbojových sítí vytvořených na Pardubicku a Chrudimsku výsadkovými skupinami první vlny, vyslanými z Velké Británie.

Z formálního hlediska je text rozdělen na čtyři větší kapitoly, z nichž tři jsou v podstatě obecné a zasazují problém odbojových pracovníků z pardubického a chrudimského okresu do širších souvislostí. V první kapitole představuje autorka region, jemuž se chce věnovat a zaměřuje se na jeho vývoj v letech 2. světové války. Ve druhé části popisuje vznik a činnost hlavních skupin českého domácího odboje v první polovině války, přičemž závěrečná podkapitola této části mapuje odbojové struktury sledovaného regionu. Třetí část přibližuje čtenáři výsadkové operace ANTHROPOID a SILVER A, z nichž centrem činnosti druhé jmenované byly Pardubice a během téměř šesti měsíců působení zde dokázali její příslušníci vybudovat rozvětvenou síť spolupracovníků, mezi nimiž byly ve značné míře zastoupeny ženy. V závěru kapitoly je opět pozornost věnována událostem v regionu, nyní již mnohem tragičtějším a turbulentnějším, které následovaly po atentátu na Reinharda Heydricha. Tím se autorka plynule dostává k jádru práce, kterou je část čtvrtá, sestavená z téměř dvou desítek biografických medailonů odbojářek spojených s činností západních paravýsadků. Jako exkurz je pak připojeno i několik dalších biogramů příslušnic odboje, které do této kategorie nepatří. Práce je opatřena úvodem, v němž si autorka stanovuje cíle práce a zvolenou metodologii a v neposlední řadě rozebírá relevantní prameny a literaturu a závěrem, kde hodnotí výsledky, k nimž došla. Práce obsahuje mj. i obrazovou přílohu a jmenný rejstřík.

Klady hodnocené DP vidím především v jasné a dobře zvolené a formulované struktuře. Dále je třeba pozitivně kvitovat autorčinu práci s odbornou literaturou, na níž jsou založeny první tři části práce. V části čtvrté pak i odpovídající pramennou základnu, díky níž mohla rekonstruovat životní příběhy některých žen-odbojářek, které dosud stály stranou odborného zájmu historiků. V tom ostatně vidím také hlavní přínos práce. Osobně se však domnívám, že autorka nevyužila bezezbytku veškerý potenciál, který jí toto bezpochyby důležité téma nabízí. Některým otázkám věnovala zbytečně velký prostor a jiné, které by si zasloužily hlubší analýzu, naopak zmínila jen okrajově, nebo jim nevěnovala pozornost vůbec. I přesto se však domnívám, že práce, kterou odvedla, splňuje nároky na ni kladené a **doporučuji** ji k obhajobě.

V Praze dne 23. srpna 2022

PhDr. Jiří Plachý, Ph.D.

Vojenský historický ústav Praha, ext. FF UHK